Личнитѣ злоупотрѣбления-та на власт-та си, прѣведохте го в' г. Конаре, и там допратихте онзи груб и нечестов инквизитор — празова да го истезава и терзае тъй бесчеловѣчно, като да испадне сърце на мѣсто. С' раскъсано сърдце и усилване, като чувах за тѣзи истезания, аз се отнесох до Вас г. министре, за да го прѣмѣстите дѣто и да е на друго, или в' София да го доведете, или за граница да го пратите. Вие не наситени на злобата си и намѣрението си, рѣзко отговорихте, че не бива, там в' г. Конаре да се стѣче, и там остана да гние и до днес измъчван и истезаван и до днес повече от три мѣсеца. Но това като Ви се виждаше малко, посегнахте и турихте ръка и на вторий ми син Тогова който се е бил заедно с' мене, за свободата на отечеството на 1877 когато вие се прѣскачахте по Европа, и во врѣме на Сръбската война, когато Вие и подобнитѣ ви подсмърчахте в' топлитѣ стаи, той стоеше с' гърди противу неприятеля, не ви бил по угодата и той, и него исключихте от войската, лишихте го от праведната заплата и заслужения, арестувахте и него и като ви досрамѣ вече от хората за безобразия-та ви, пуснахте го; но когато поисках да го пратя за граница да наглѣда поболѣлата си сестра от слуховетѣ за вашитѣ над челядтѣ министерства, Ви му възбранихте че в' София още пукнало. Дъщеря при смърть и аз с' кървави сълзи ходя да плача да отиде или той или аз да я наглѣдаме, а Вие крадете от поща-та писмата ми и писмата ѝ, та не оставяте ни да се споразумѣем. Вий сте се завили и замаяли в' нещастия-та си, и Вие търсите съзаклятия да откривате противу беззаконна-та ви власт. И като търсихте толкоз какво съзаклятие открихте до сега у мене или у синовтѣ ми? И защо тая жестокост към мене и към тѣх. Ние не сме били никога хора на съзаклятия, защото всякога сме имали смѣлост да искаваме мнѣния и убѣждения-та си открито, никога не сме се свѣнили да ви кажем явно че не одобряваме политика-та ви, която води народа към пропаст. Встоявате, казвате, независимост-та на България, твърдѣ хубаво, но ако я отстоявате, коя логика може да оправдае това ви не смислено поведение двуо си позволявате да си играйте с' съдба-та на България из за партизански кавгиджии. "България за себе си" викате, а на дѣло излѣзва "България за нас" т.е. за Вас и само за Вас, то врага, за вас да е, но защо ни не оставяте да живеем и ние в' нея като в' свое отечество спокойно и свободно, и като синове на България и ние, да можем, ако не друго, да кажем поне, че този пѫт е добър, или този пѫт не излѣза. Кой е този българин, който иска злото на България, или Вие статия сте взели патриотизъм-т и сте само Вие патриоти, а всички други прѣдатели? Но да оставим другитѣ, кога аз или нѣкой от синоветѣ ми сме показали невѣрни на знамето на отечеството и в' какво? или ако не одобряваме вашата заблудена политика сме прѣдатели на отечеството? С' какво сме заслужили ние до сега това ваше нечовѣшко прѣслѣдване, кои и какви са нашитѣ прѣстѫпления? ако не вашата партизанска свирѣпост, и нетърпимост.